

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/261/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114212996
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114212996.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni U. Š., O.. XX. XX. XXXX, V. U. XXXX/X, V. V., št. občianke SR, v konaní zastúpenej JUDr. Igorom Štefánikom, nar. 21. 04. 1953, bytom Tulska 19, Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Štefánikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní zastúpenom JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 3 308,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 259,12 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Patrika Podhorského vedený v Unicredit bank, a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd dňa 09.06.2014 domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 3 308,12 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom neuhradených splátok úveru zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa XX. XX. XXXX medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporkyňou.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že pohľadávku voči odporkyni nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril podľa § 524 Občianskeho zákonníka dňa XX. XX. XXXX s postupom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej „postupca“). Postupca a odporkyňa uzatvorili dňa XX. XX. XXXX zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol odporkyni úver vo výške 2030,- Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 37,79 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia na navrhovateľa predstavovala sumu 4167,19 Eur, z toho istina 2997,22 Eur, úrok 810,90 Eur, úrok z omeškania 302,26 Eur a ostatné príslušenstvo 56,81 Eur. Navrhovateľ uviedol, že si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20. 02. 2011 do 20. 06. 2019 v počte 101 a celkovej výške 3 808,12 Eur, pričom splátky pôvodne splatné od 20. 08. 2013 do 20. 06. 2019 sa stali splatnými dňa 11. 08. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže odporkyňa od postúpenia pohľadávky do podania návrhu na súd uhradila 500,- Eur (10 x 50,- Eur), žalovaná suma predstavuje 88 neuhradených

splátok úveru vo výške 3 308,12 Eur (rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky) spolu so zákonným úrokom z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok, splatných od 20. 02. 2011 do 20. 07. 2013, do ich zaplataenia a po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru od 12. 08. 2013 do zaplataenia. S odvolaním sa na právny názor Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp. zn. 6M Cdo 4/2012 zo dňa 27. 03. 2013 má navrhovateľa za to, že na vzťah vyplývajúci z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere sa má aplikovať Obchodný zákonník a to aj v otázke premlčania.

Odporkyňa v konaní namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Na pojednávaní dňa 21. 01. 2016 jej zástupca uviedol, že pokiaľ súd dospeje k záveru, že aktívna legitímácia navrhovateľa v konaní je daná, odporkyňa žiada ustáliť dlžnú istinu, pretože v auguste 2013 obdržala výzvu, že jej dlh predstavuje 2 997,22 Eur, pričom za rok, kedy bola podaná žaloba, táto suma predstavuje 3 308,12 Eur. Odporkyňa pritom mala uhradiť v roku 2013 päť platieb po 50,- Eur, teda 250,- Eur, v roku 2014 dvanásť platieb po 50,- Eur, teda 600,- Eur, v roku 2015 desať platieb po 50,- Eur, teda 500,- Eur. Následnej jej bol v roku 2015 zaslaný list, aby splácala istinu po 10,- Eur mesačne. Celkom teda uhradila 1 380,- Eur a táto suma mala byť podľa jej názoru odpočítaná od sumy 2 977,22 Eur s tým, že toto by mal byť zostatok istiny, na ktorej zaplataenie by v prípade, že aktívna legitímácia navrhovateľa v konaní je daná, bola odporkyňa zaviazaná s možnosťou uhradiť ju v splátkach.

Do konania vstúpil vedľajší účastník na stranu odporkyne - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktorý navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa a zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka. V písomnom vyjadrení zo dňa 21.12.2015 uviedol, že zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou (ďalej zmluva), ktorej súčasťou sú všeobecné podmienky, je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Neplatné je podľa § 52 ods. 2 OZ aj prípadné dojednanie na režime Obchodného zákonníka. Vzhľadom na aplikačné problémy bola prijatá novela OZ, a to konkrétne § 52 ods. 2 veta tretia OZ, ku aplikácii ktorej sa vyjadril aj NS SR v rozsudku sp. zn. 3MCdo 14/2014 zo dňa 21. 04. 2015 tak, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety OZ, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právnej vzťahu založené pred jeho účinnosťou. Ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa uviedol, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je písomná výzva banky a aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázat', že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. V konaní nemožno považovat' za preukázanú požiadavku 90 dňového omeškania odporkyne s niektorou splátkou a ani to, že by bola odporkyňa aj písomne vyzvaná na splnenie záväzku zo zmluvy. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti (záver o povinnosti preukázat' zaslanie výzvy bankou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyvodili viaceré súdy, napr. rozsudok OS Prešov sp. zn. 9C/153/2014 zo dňa 12. 03. 2015, rozsudok OS Považská Bystrica sp. zn. 3C/206/2014 zo dňa 02. 04. 2015, rozsudok OS Trenčín sp. zn. 20C/20/2014 zo dňa 27. 03. 2015) ani doručenie písomnej výzvy odporkyni (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11. 03. 2015). Keďže zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom ich splnenie navrhovateľ nepreukázal, postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom je neplatné v zmysle § 39 OZ. Vedľajší účastník má ďalej, na rozdiel od navrhovateľa za to, že banka nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá nie je splatná. Záver o tom, že banka môže postúpiť len pohľadávku zodpovedajúcu nesplácanému dlhu, a nie dlhu, ktorý ešte nie je splatný, vyplýva tak z dôvodovej správy k zákonu o bankách (v osobitnej časti k § 92 sa uvádza „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou) ako aj z gramatického výkladu ustanovenia § 92 ods. 8. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ, lebo na navrhovateľa nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala. Banka má samozrejme právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takýto postup je nevyhnuté pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru, čo je výlučným oprávnením banky,

príčom toto oprávnenie môže realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Uvedené vyplýva zo záverov Krajského súdu Prešov v rozsudku sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24. 02. 2015, Krajského súdu Prešov v uznesení sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014 a Krajského súdu Bratislava v uznesení sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19. 05. 2015.

Navrhovateľ má za to, že svoju aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu odporkyni o postúpení pohľadávky. Zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky (v tejto súvislosti poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD. LL.M publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015) a teda doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách podľa navrhovateľa nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené iba sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Ďalej navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok bola odporkyňa ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1252 dní, t.j. súčet všetkých jej omeškaní so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a skutočnosť, že omeškanie odporkyne trvalo nepochybne viac ako rok zastáva navrhovateľ názor, že jeho právny predchodca by konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v prípade, ak by písomnú výzvu odporkyni nezaslal. Ak by aj navrhovateľ pripustil, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu, tak zo znenia ust. § 92 ods. 8 ZoB podľa neho nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá už je splatná. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Zároveň navrhovateľ predložil výzvu zo dňa 18.05.2010, ktorou bola odporkyňa vyzvaná bankou na úhradu dlžnej sumy, čím splnil povinnosti, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá. Z uvedených dôvodov navrhovateľ na podanom návrhu trval v celom rozsahu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu odporkyne a navrhovateľa, oboznámením sa s obsahom spisu a to zmluvou o splátkovom úvere zo dňa XX. XX. XXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou zo dňa 18. 05. 2010, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 06. 2013 vrátane prílohy č. 1, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 07.2013, pokusom o zmier, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, vedľajšieho účastníka a odporkyne a zistil tento skutkový stav:

Dňa XX. XX. XXXX došlo k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporkyňou - dlžníkom, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru odporkyni vo výške 2 030,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou 17,30 % ročne v deň podpisu zmluvy, bez spracovateľského poplatku. Odporkyňa sa úver zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 37,79 Eur, splatných k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 07. 2009 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 06. 2019, pri RPMN 20,85 %, priemernej RPMN 17,73 %. V čl. II bod 2 zmluvy je vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Listom zo dňa 18. 05. 2010 Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyňu upozornila na omeškanie so splácaním sumy 146,20 Eur a vyzvala ju na jej úhradenie v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Odoslanie tejto výzvy, ani jej doručenie odporkyni navrhovateľ nepreukázal. Podľa bodu 10.3 VOP pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku na tretí deň po jej odoslaní a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená.

Dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, ktoru postupca postúpil na navrhovateľa pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve, kde je pod poradovým číslom 230 vedená pohľadávka voči odporkyni vo výške 4 167,19 Eur, z toho istina 2 997,22

Eur, úroky 810,90 Eur, úroky z omeškania 302,26 Eur, ostatné príslušenstvo 56,81 Eur. Z prílohy č. 1 k zmluve nevyplýva, že by SLSP, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Poslednú úhradu mala odporkyňa vykonať dňa 20. 01. 2010, vo výške 7,88 Eur, a ku dňu postúpenia pohľadávky mala byť v omeškani 1 252 dní.

Postúpenie pohľadávky vo výške 4 167,19 Eur s príslušenstvom Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila odporkyňi listom zo dňa 09. 07. 2013.

Podľa bodu 7.6.1 písm. a) VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškani so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadne splatnosti.

Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že splátky pôvodne splatné od 20. 08. 2013 do 20. 06. 2019 sa stali splatnými dňa 11. 08. 2013, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Svoje tvrdenie však nepreukázal, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nepredložil.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01. 04. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy,

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh nie je dôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol.

V konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom - bankou a odporkyňou ako dlžníkom bola dňa XX. XX. XXXX uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej zmluva), na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver vo výške 2 030,-Eur pri fixnej úrokovej sadzbe 17,30 % ročne v deň podpisu zmluvy, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach po 37,79 Eur, splatných k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 07. 2009 a poslednej dňa 20. 06. 2019.

Sporné v konaní bolo, či sa zmluva riadi režimom Obchodného zákonníka alebo Občianske zákonníka, či je daná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa (postupníka) a v prípade, že táto daná nie je, aká je reálna výška dlhu odporkyne vzhľadom na jej čiastkové plnenia.

Súd má za to, že hoci je zmluva o splátkovo úvere zo dňa XX. XX. XXXX úverovou zmluvou, ktorá sa v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka (resp. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v čase uzatvorenia zmluvy) považuje za tzv. absolútny obchod, vzhľadom na povahu zmluvných strán je zároveň zmluvou spotrebiteľskou (v zmysle § 52 a nasl. OZ) a preto so zreteľom na ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia OZ, je potrebné túto zmluvu posudzovať v režime Občianskeho zákonníka ale aj zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere je už rozhodovacia prax súdov ustálená.

Súd sa ďalej dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku, ktorý je predmetom konania z nasledovných dôvodov.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporkyni v postavení dlžníka zaplataenia žalovanej sumy príslušenstvom ako pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX. XX. XXXX od postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá je bankou. Navrhovateľ zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. S uvedeným názorom sa súd nestotožňuje.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Je pravdou, že § 92 zákona o bankách hovorí aj o úpravách výnimiek z bankového tajomstva, avšak práve § 92 ods. 8 (predtým ods. 7, ktorý sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z. z) upravuje podmienky postúpenia pohľadávky banky na inú osobu a to: 1/ klient nesplnil riadne a včas, čo i len časť svojho splatného záväzku voči banke, 2/ omeškanie klienta trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, 3/ na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku bol klient písomne vyzvaný. Uvedené podmienky sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Pokiaľ ide o prvú podmienku, podľa názoru súdu z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a dôvodovej správy k nemu vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu (dospelé splátky). Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku po splatnosti je obsiahnutý v dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Je potrebné uviesť, že citované ustanovenie nevylučuje, aby banka postúpila aj pohľadávku z celého úveru, avšak za predpokladu, že banka v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami pristúpi k ukončeniu úverového vzťahu a vyhlási predčasnú splatnosť úveru pred jeho postúpením. Rovnaký záver vyplýva z rozhodnutí Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19. 05. 2015.

V konaní mal súd preukázané, že dňa XX. XX. XXXX došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči odporkyni zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX. XX. XXXX. Navrhovateľ netvrdil a ani z predložených listín nevyplýva, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka úver zo zmluvy predčasne zosplatnila. Vychádzajúc z § 92 ods. 8 zákona o bankách, dôvodovej správy k nemu, ako aj ustálenej rozhodovacej praxe súdov, súd potom dospel k záveru, že banka v danom prípade nemohla na navrhovateľa postúpiť pohľadávku z celého úveru, ale iba pohľadávku zodpovedajúcu aktuálnemu dlhu odporkyne s ktorým bola napriek písomnej výzve banky dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Ak bola predmetom postúpenia pohľadávka vo výške 4 167,19 Eur pri istine úveru 2030,- Eur, je zrejme, že SLSP, a.s. ako banka postúpila zmluvou zo dňa 27. 06. 2013 navrhovateľovi ako nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, hoci k predčasnej splatnosti úveru nedošlo.

Pokiaľ ide o tretiu podmienku, písomnú výzvu banky zaslanú klientovi, navrhovateľ predložil súdu výzvu banky zo dňa 18. 05. 2010 adresovanú odporkyni na zaplatenie dlžnej sumy 146,20 Eur, avšak nepredložil doklad o jej odoslaní resp. doručení odporkyni, t.j. v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. V danom prípade preukázanie zaslania, resp. doručenia písomnosti, z ktorej navrhovateľ odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na tomto navrhovateľovi. Keďže navrhovateľ nepreukázal odoslanie písomnej výzvy banky odporkyni, ani že by sa takáto listina do dispozičnej sféry odporkyne dostala, súd dospel k záveru, že táto podmienka (klient bol na zaplatenie omeškaného záväzku písomne vyzvaný) nevyhnutná pre platné postúpenie pohľadávky bankou splnená nebola.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku, ktorý je predmetom konania, preto návrh v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ nepreukázal, že jeho právny predchodca SLSP, a.s. vyzval odporkyňu na úhradu jej dlhu po tom, čo bola 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním (nepreukázal, že by písomná výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách bola zaslaná odporkyni, resp. sa dostala do dispozičnej sféry odporkyne) ani to, že naňho boli postúpené len splatné splátky úveru. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 27. 06. 2013 je teda neplatný právny úkon v zmysle 39 OZ pre jeho rozpor so zákonom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách).

Aj v prípade, že by navrhovateľ preukázal, že je aktívne legitimovaný na podanie návrhu, súd by návrh zamietol pre neunesenie dôkazného bremena. Súd preskúmaním zmluvy zo dňa 26. 06. 2009 zistil, že neobsahuje náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto sa úver v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva obsahuje len uvedenie súhrnnej mesačnej splátky, z ktorej nie je zrejme, koľko z každej jednotlivéj splátky predstavuje

istina úveru a koľko úroky. Účelom tohto ustanovenia (§ 4 ods. 2 písm. i) je pritom informácia pre spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, aby vedel rozlíšiť ako bude s jeho splátkou naložené, aká časť splátky bude použitá na istinu, úveru, úrok a poplatky (viď. napr. rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/755/2014 zo dňa 25.09.2014, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/228/2014 zo dňa 22.10.2014 alebo sp. zn. 26Co/39/2013 zo dňa 30.09.2014). Keďže je úver bezúročný a bez poplatkov, súd by doposiaľ uhradené platby odporkyne v súlade s § 853 ods. 1 OZ v spojení s § 566 ods. 2 OZ započítal na istinu úveru, t.j. čerpané peňažné prostriedky (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/464/2013 zo dňa 16. 10. 2013) a odporkyniu by zaviazal na zaplatenie prípadnej neuhradenej časti čerpaných peňažných prostriedkov. V danom prípade však navrhovateľ nepredložil výpis z úverového účtu, resp. iný listinný dôkaz, z ktorého by bolo možné výšku prípadného dlhu ustáliť a teda výšku svojho nároku neprekázal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, keďže ich náhradu nežiadala. V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník na strane odporkyne si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 259,12 Eur za 2 úkony právnej služby v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 21. 12. 2015) vo výške tarifnej odmeny 121,17 Eur za každý úkon, k tomu 2x režijný paušál vo výške 8,39 Eur za úkony v roku 2015. Náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná v uplatnenej výške podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a súd ich považoval za účelne vynaložené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.